

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1162

22.06.2025 (136)

Hitler ve válce : Co se *skutečně* stalo ?

A.V. Schaerffenberg

Část 9

Kapitola 8: Vítězství na Západě

Filosofie dovede svou myšlenku k vítězství jen tehdy, když ve svých řadách spojí nejodvážnější a nejenergičtější prvky své doby a národa a dá je do pevných forem bojové organizace."

Adolf Hitler, *Mein Kampf*, svazek 2, kapitola
V

Když 10. května začala západní ofenziva Hitler-Von Manstein, probíhaly v Norsku operace Wehrmachtu. Německý postup přes Ardeny se Hitlerovi obzvláště zamlouval, protože neprocházel do Nizkých zemí. Na rozdíl od běžných historiků neměl zájem na hromadění zahraničních nemovitostí, ale chtěl konflikt co nejdříve omezit a ukončit, aby se nerozšířil. Ve svých válečných směrnicích vydaných každému veliteli wehrmachtu na západní frontě několik měsíců před zahájením kampaně v roce 1940 vůdce znovu a znovu zdůrazňoval, že nesmí dojít k žádnému

narušení neutrálních zemí. Hned ve své první směrnici pro vedení války uvedl, že "záruky neutrality, které nám poskytlo Holandsko, Belgie, Lucembursko a Švýcarsko, musí být pečlivě dodržovány". Ve své druhé směrnici nařídil, že "vstupy do Baltského moře budou zaminovány, aniž by byly porušeny neutrální teritoriální vody" (38, 41). Později zdůraznil Kriegsmarine: "Neutralita všech neutrálních států musí být plně respektována." ("Přísně tajné, pouze pro důstojníky, C.-in-C., námořnictvo, Berlín, 4. srpna 1939"). Tyto směrnice byly přísně tajnými vojenskými rozkazy, které byly poprvé zveřejněny až dlouho po skončení války (v roce 1964).

V ostrém kontrastu s Hitlerovým úzkostlivým respektováním suverenity neutrálních zemí na periferii bojů plánovali spojenečtí velitelé obsadit Belgii britskými expedičními silami vedenými generálem lordem Gortem a francouzským XVI. sborem v čele s generálem Fagaldem přinejmenším již 24. října 1939. Takzvaný plán Dyle odvozoval svůj název od řeky, na níž se Gortova armáda plánovala spojit s belgickými silami před Antverpami. Tento "osobní a tajný pokyn" (Innes, 117) byl předán belgickému vrchnímu velitelství, kde jeho velitelé bezvýhradně schvalovali porušení neutrality vlastní země. S přikývnutím belgického krále Leopolda III. generál Georges, zastupující francouzské vrchní velení, "přeměnil 14. listopadu prozatímní Dyleův plán v definitivní rozkaz" (ibid.). Když se Hitler dozvěděl o belgické zradě, okamžitě nařídil svému Wehrmachtu, aby se připravil na obsazení Nizozemska dříve, než se spojí s anglo-francouzskými armádami. Demokratické úřady v těchto malých zemích doufaly, že budou mít z vítězství Spojenců prospěch; konkrétně se jednalo o snadnou krádež nových území na úkor severního Německa, aby mohly ubytovat své rostoucí obyvatelstvo.

Poté, co byl zmařen anglický pokus o obsazení Norska, musela být neméně důkladně zažehnána další spojenecká hrozba v Nizozemsku. Proto 10. května v 5:45 hodin - pouhé dvě hodiny před přesunem britských a francouzských sil do Nízkých zemí - udeřila letadla Luftwaffe na letiště v Belgii.

Zdaleka největší překážkou Hitlerovy ofenzívy byl belgický Eben Emael, nejmocnější a technologicky nejvyspělejší opevnění na Zemi. Ve vojenských kruzích bylo všeobecně považováno za "nedobytné" a bylo klíčem nejen k obraně Liege, ale i k celému západnímu tažení. Jeho existence přesvědčila prakticky každého generála - německého i spojeneckého -, že buď zlomí, nebo znemožní i tu nejsilnější ofenzívu, která proti němu bude vedena. Velitelská podzemní pozice Eben Emael byla nedobytná pro pozemní síly, které nebyly schopny pevnost obejít, a její bunkry byly naprosto odolné vůči největším leteckým bombám, dokonce i těžkým dělostřeleckým granátům. Zcela ovládala strategický kloub Hitlerovy ofenzívy v místě, kde se křížily řeka Mže a Albertův kanál. Zdymadla tohoto kanálu byla kontrolována pozorovateli v pevnosti. Samotnou existenci belgického

opevnění uváděli strategové německého generálního štábu proti von Mansteinovu plánu. Jistě, konvenční síly by se přes Eben Emael nikdy nedostaly.

Vůdce opět vyhledal muže, který byl pro své novátorské myšlenky zatlačen do pozadí nadřízenými armádními veliteli. Generál Kurt Student věřil, že mimořádnou obranu lze překvapivě a s minimálními ztrátami na životech dobýt vojáky, kteří nepozorovaně přistávají v kluzácích. Hitler se se Studentem poradil a vypracovali podrobnosti útoku kluzáků na Eben Emael za úsvitu. Tento plánovaný útok byl tak důležitý, že Vůdce odložil celou západní ofenzívu až do dobytí pevnosti, na němž ostatně záviselo celé tažení.

Ve výšce 7 500 stop odpojily nenapodobitelné Ju 52, vlečené 39 DFS 230, své dřevěné křídlové nálože a otočily se zpět k německým hranicím, což kluzákům - každému s osmi těžce vyzbrojenými výsadkáři a experty na výbušniny - umožnilo v naprosté tichosti přistát u mostů podél řeky Mže a Albertova kanálu, včetně Eben Emaelu. Přistání proběhlo bezchybně a obránci si ho vůbec nevšimli. Přestože byli zcela zaskočení, bránili se s velkou zuřivostí a obratností. Než se však vzpomatovali z šoku, že čelí německým vojákům na samé střeše své nepřemožitelné pevnosti, vyřadili parašutisté dva kanóny ráže 120 mm a devět děl ráže 75 mm, jinými slovy veškeré vrchní dělostřelectvo pevnosti. Během 24 hodin padla údajně "nedobytná" bašta se 700 elitními vojáky do rukou 70 výsadkářů, kteří ztratili šest mrtvých a dvacet zraněných. Obrovskou mezerou ve spojenecké obraně, kterou pád této nejmohutnější pevnosti na světě zanechal, zaplavila Belgii ofenzíva Wehrmachtu.

Mezitím se další kluzáky rychle zmocnily mostů ve Veldwezeltu a Vroenhavenu, přes které německé jednotky vtrhly. Hitler, generál Student a jeho výsadkáři dosáhli vojenského zázraku, který neměl obdoby; šlo o nejdůležitější akci celé kampaně a jedno z největších a nejunikátnějších vítězství v análech válečnictví. Slovy *The Marshall Cavendish Illustrated Encyclopedia of World War Two* (str. 141, svazek I): "Nebyl brán v potaz nápaditý talent Adolfa Hitlera, který se navzdory skepsi O.K.W. osobně podílel na plánování překvapivého dobytí mostů přes Albertův kanál."

Za pouhý týden byla britská a francouzská armáda vyhnána z Belgie. Spojenecké armády, zcela zaskočené nečekanou kapitulací Eben Emaelu, klopýtly zpět a schovaly se za další opevnění, které považovaly za nezranitelné - Maginotovu linii. Stejná mentalita z první světové války, která ovládala německý generální štáb, zkameněla i ve francouzské strategii. Vůdce však hleděl dál než k zastaralým konvencím. Podle plánu, který vypracoval s von Mansteinem, jeho Luftwaffe vyčistila oblohu od nepřátelských letadel a zároveň udeřila na spojenecké pozemní síly, které byly současně divoce napadány pancéřovkami, pak odstřelovány mobilním dělostřelectvem a leštěny pěchotou. Duch nacionálněso-

cialistické spolupráce krásně koordinoval všechny tyto různé prvky boje do rychlého, stále vpřed se pohybujícího, nepřetržitého bleskového válečného konfliktu, který udržoval přesilu nepřítele v rovnováze.

Všude, kde se Francouzi nebo Britové pokusili o obranu, dostali knokautující údery, po nichž Němci vyrazili k dalšímu cíli a nedali nepříteli ani čas na vydechnutí, natož na odpověď. Rychlost a brutalita této taktiky spojenecké síly brzy vyvedla z míry. Do 20. května, pouhých deset dní po zahájení ofenzívy, byly francouzské a britské pozemní síly rozděleny na dvě části. Karta se obrátila. K jejich cti je třeba říci, že když se válka začala vyvíjet v jejich neprospěch, statečně se snažili získat zpět ztracenou iniciativu improvizací mohutné protiofenzívy proti 7. tankové divizi, která právě dosáhla konce svých zásob tím, že postoupila až ke Cambrai. Spojenečtí velitelé pochopili nejistou pozici Panzerů, a protože uvažovali rychle, nasadili po dvou čerstvých britských a francouzských tankových praporech, čímž vážně přečíslili Němce, kterým docházela munice, a hrozili jim zničením. Poblíž Arrasu překvapily francouzské tanky Char B německé obrněnce zblízka a zničily zblízka tři tanky Panzer Mark IV, jediný těžký tank Wehrmachtu.

Spojenecký úder mohl být úspěšný, kdyby 7. tankovou armádu nevedl muž, který si později v severní Africe získal reputaci - generál Erwin Rommel. Zinscenoval falešný ústup. Když ho Francouzi radostně následovali, náhle se na ně vrhl se svými pancíři, zkrvavil je a zastavil jejich postup vpřed, poté rozprášíl zaskočené Brity, kteří se domnívali, že evakuuje Cambrai. Když jednu z jeho kolon zadrželo ve vesnici dvacet francouzských těžkých tanků, nařídil jedinému tanku Panzer IV, aby překvapil nepřátelský týl. Jeho posádka se vrhla na nepřítele zuřivou palbou ze 75mm kanonu zblízka, během dvaceti minut vyřadila 14 velkých Char B a zbytek donutila ke kapitulaci. Ani jednou během celého tažení se Spojencům nepodařilo dosáhnout něčeho, co by se blížilo tak velkolepé akci. Přestože každý z jeho Panzerů čelil pěti nepřátelům, Rommel zaměstnával Spojence dostatečně dlouho na to, aby mohly přiletět střemhlavé bombardéry Stuka, které srovnaly se zemí všechny francouzské a anglické tanky v poli.

Následujícího dne, 21. května, se německá ofenziva přesunula na sever k přístavům Boulogne a Calais v Lamanšském průlivu, aby odřízla veškerou další pomoc z Británie. Vojáci B.E.F. pochopili její význam a zahájili zoufalou obranu, která trvala pět dní intenzivního ostřelování a leteckých útoků. Po pádu těchto životně důležitých přístavních měst Spojenci podnikli další početně zdrcující protiofenzívu, do níž se zapojily britské síly a francouzská 1. armáda táhnoucí ze severu, zatímco francouzská 7. a 10. armáda útočily z jihu; mezi nimi se nacházela převážná část německé obrněné techniky. Další *Spitfiry* a *Hurricane* R.A.F. přiletěly ze svých anglických základů, aby poskytly krytí francouzským Dewoitinům, Blochům a Morane-Saulnierům. Zatímco se s nimi Messerschmitt

zmítaly na obloze vysoko nad hlavami, střemhlavé bombardéry Stuka rozbíjely francouzsko-britský protiútok, který byl dále rozměňován těžkým dělostřelectvem, a pak mu dala *vale* pěchota. Francouzsko-britský ústup pokračoval, tentokrát směrem k Paříži.

Spojenecká věc však ještě nebyla ztracena. Četné francouzské armády byly stále nedotčeny s veškerou municí a zásobami, zatímco síla tanků se po dvou týdnech nepřetržité tvrdé jízdy a bojů snížila na 30 %. Generál Maxime Weygand, velící všem spojeneckým silám, se chystal zahájit totální útok na znovudobytí Cambrai, kde se nedalo očekávat, že by slabá německá obrana odolala osmi spojeneckým divizím, které proti ní byly postaveny. Pro úspěch operace však byla nezbytná pomoc britských pozemních sil, zejména tanků, a především podpora RAF. Weygandův útok předznamenával úspěch a ve skutečnosti již probíhal, když k jeho údivu Britové obrátili ocas a utekli k Dunkerque. Generál lord Gort, velící B.E.F., dostal osobní rozkaz od nového premiéra Winstona S. Churchilla, aby opustil své francouzské a belgické spojence v poli, aniž by je o tom informoval. Weygandova ofenzíva se zhroutila a osud Francie byl zpečetěn. Churchill hlasitě odsoudil krále Leopolda jako "zrádce", přestože mu panovník oznámil kapitulaci pět dní předtím, než se Belgie vzdala; to bylo o pět dní více, než Britové dali svým kontinentálním spojencům.

5. června začaly operace Wehrmachtu proti zbývajícím spojeneckým silám na jihu. Hned následujícího dne německé síly prorazily dolní Sommu, dosáhly řeky Aisny a brzy poté porazily odhodlané vojáky francouzské 10. armády (kterým Němci po uzavření příměří vzdali zvláštní hold za jejich beznadějnou odvahu). Přidali se k nim pěšáci britské 51. horské divize, kteří, odříznuti od svých kamarádů směřujících do Dunkerque, prchali do Saint Valery v naději, že budou podobně evakuováni. Tolik štěstí neměli a 12. června se vzdali. Několik dní před těmito katastrofálními událostmi se na plážích u Dunkerque tísnili nešťastní vojáci lorda Gorta - bylo jich 220 000 spolu se 120 000 Francouzi a Belgičany. Pancíře vyběhly na útesy s výhledem na demoralizované spojence krčící se v písku.

Němečtí velitelé se jim chystali dát ultimátum, které nemohli odmítnout - vzdát se, nebo čelit vyhlazení -, když vůdce nařídil svým jednotkám zastavit palbu, aby se Spojenci mohli evakuovat. Každý muž ve wehrmachtu byl ohromen nedůvěrou. Jak o čtyři roky později vysvětlil belgickému vůdci SS Leonu DeGrellemu, Hitler nechal Brity u Dunkerque odejít, protože v té době ještě živil naději na jejich přátelství a spolupráci: "Tím, že bychom je donutili buď ke kapitulaci, nebo k vyhlazení, by nikdy nebyli schopni vyjednávat." Tím, že by je nechal odejít domů, by britské úřady i samotní Britové správně pochopili jeho gesto jako to, čím bylo: upřímným krokem k ukončení bojů a začátkem usmíření.

Místo toho Churchill a jeho propagandisté obrátili Hitlerovu neuvěřitelnou

nabídku, historicky jedinečnou svou velkorysostí, naruby. Jeho pokus o mír byl vykreslen jako porážka způsobená neschopností rozdrtit anglické vojáky, a to i uprostřed jejich ústupu. Britská morálka doma tak ztuhla, protože Němci byli líčeni jako frustrování a poražení. Podvedení Britové se nikdy nesměli dozvědět, že jejich synové, manželé, otcové a bratři byli zachráněni nikoli díky provizorní flotile jachet překračující kanál La Manche, ale díky tomu, že Vůdce odmítl prolévat další árijskou krev v Židy vyprovokované válce.

Takzvaný "zázrak u Dunkerque" byl zcela dílem Adolfa Hitlera. Ačkoli jeho gesto mohlo být velmi vznešené, londýnské úřady ho zcela promarnily. Více než půl milionu nepřátelských vojáků, které v roce 1940 ušetřil, neocenilo, co pro ně udělal, díky obratné propagandě z rukou Churchilla a spol. V následujících letech se vrátili nikoli jako přátelé, které z nich chtěl udělat, ale jako pomstou posedlí vrazi. Bylo by lepší, kdyby je všechny do jednoho vyvraždil do posledního muže, než aby se je snažil poslat domů jako vyslance své dobré vůle, což oni nebyli schopni pochopit.

V každém případě by taková likvidace nebyla nutná. Kdyby měli lord Gort a jeho B.E.F. možnost čestně se vzdát v naprosto beznadějně situaci, které čelili na plážích Dunkerque, byli by nuceni složit zbraně, stejně jako to museli udělat jejich kamarádi z 51. horské divize v podobné situaci u St. Valery. Přední anglický vojenský historik sir Basil Liddell Hart o Dunkerque řekl: "Nikdy se nedalo zabránit žádné větší katastrofě" (Walsh, 42). Zatímco Churchill se pustil do veřejného popírání a potupný ústup z Dunkerque překrucoval v britský triumf, v soukromí jej popisoval jako "kolosální vojenskou katastrofu" (tamtéž, 43). Generál Ironside, náčelník císařského generálního štábu, se svěřil Anthonymu Edenovi: "Toto je konec britského impéria" (tamtéž).

Necelé dva týdny poté, co poslední Tommy odplul domů, vstoupila německá vojska do Paříže. Stejně jako předtím ve Varšavě politici odpovědní za vyhlášení války Říši utekli a nechali vlastní lidi v porážce. Philippe Petain, úctyhodný hrdina a generál z první světové války, sestavil novou vládu, která 25. června přijala příměří. Petain byl moudrou volbou, protože Vůdce si ho vážil, a proto byly podmínky kapitulace shovívavé, jak ukázalo Hitlerovo velkorysé jednání s francouzským loďstvem. Jak museli uznat i nepřátelsky naladěni autoři knihy Time-Life (*The Luftwaffe*, str. 44): "Obě tažení - ve Skandinávii a o měsíc později přes pláně západní Evropy - patřila k nejskvělejším vojenským operacím moderní doby." Je-li tomu tak, pak za jejich úspěch vdčíme v drtivé většině imaginativnímu géniu Adolfa Hitlera a jím vytvořenému nacionálně socialistickému státu. Žádný jiný národ v dějinách, který byl v početní a často i technologické převaze, nedokázal v tak krátké době důkladně porazit tak silné protivníky. Nic srovnatelného se nikdy předtím nestalo.

Tažení na Západě vyhrála vůdcova odvaha a talent, které se projeví především prostřednictvím jeho esesáků, jejichž rozhodujícím bojovým úspěchům se aristokratičtí snobové z německého generálního štábu vyhýbali. Přesto se jednotky *Leibstandarte Adolf Hitler* (Tělesná stráž Adolfa Hitlera) zmocnily strategických nizozemských kanálů dříve, než mohly být vyhozeny do povětří, a umožnily tak *bleskovou válku*. Za tři dny dobyly Rotterdam a v čele celé ofenzívy postoupily za 24 hodin o 120 mil přes francouzské území. Po bleskovém dobytí Sommy si pluk SS *Totenkopf* ("Smrtihlav") otevřel cestu do Paříže. Z velké části díky svým nesrovnatelným vojákům rozbil mladý duch árijského mužstva na francouzských bojištích starý svět židovské demokracie. Spojenci - všichni jejich bojovníci a továrníci - byli ubohými oblbováky židovských plánů, které neměly nic společného se "záchranou Polska", "obranou neutrálních států" nebo "zastavením nacistického dobývání světa ve Francii". Jednalo se o průhledně zjevné šibolety, emocionálně vykonstruované pro gójskou spotřebu.

Hitlerův úspěch, který je dvorními historiky a mediálními propagandisty stále líčen jako "tragédie", byl ve skutečnosti triumfem nacionálněsocialistické organizace a vynikajících bojových schopností nad oklamanými přísluhovači a ideologickými trpaslíky židovských států, kteří chtěli spáchat rasovou sebevraždu. Západní tažení ukázalo, že rasově uvědomělá, čistě árijská skupina bojovníků dokáže porazit početně silnějšího, rasově smíšeného nepřítele, jako byli Britové, Francouzi a Nizozemci se svými barevnými koloniálními jednotkami z Indie, Senegalu a Indonésie.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
Jahrgang 194
September 1979
20. April 1941 - 1946

Der Kampf geht weiter !

Seitdem haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Tschackerei. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Lebenshilfe von Menschen, Vererbung, Verfügung und Veränderung haben nicht ausgereicht, das Ganze der gesamten Welt unsere helden Helden Adolf Hitler zu entziehen.

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völkern und Rassenbewusstsein stehen Schicksal als Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer rassen Völkern.
Der Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des bürgerlichen Völkern ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.
Der sowjetische Gegenstand ist also dabei, das Volkstum - gegen alle rassen Völkern (7) - zu beseitigen, seine Mittel und Erbschaften, Überlebende und Rassenbewusstsein.
Ob "gag" oder "dage", ob im Weltkrieg oder im Bürgerkrieg, ob mit Propaganda und bewaffnet oder auf einem Schicksal und andere Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!
Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Zpravodajství
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Přední zpráva
Rozhovor s Molly
Část třetí

NSK: Vše soudané projekty se zjeví tykají filozofie a umění.

Popíste prosím svůj názor na dopad těchto témat v politice.

Molly: Snažím se stále aktualizovat fotogalerii, ale věnuji se soustředění na Adolfa Hitlera a Armádu lidstva (www.mourningthecent.com/truth.htm). Ted jsem na 21 stránkách a mám toho ještě hodně před sebou. Studium druhé světové války je absolutně informační minové pole. Hledáte informace o jedné věci a najdete další dvě, které je třeba prozkoumat. Připadají si trochu jako archeolog, který odkrývá pohřbenou minulost. Minulost, kterou by rádi nevytáhali na světlo. Za záplavy informací a obrovské míchání opět podkopávají internetu. V průběhu let se vynořily neustále více věci z mrtvého

the NEW ORDER
Number 179 (Vols) Founded 1978 April 26, 2022 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the greater National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are anti-White immigration, culture distortion, and race-mixing.
Whether "gag" or "dage", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind: every National Socialist must do his duty!
Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích

Stovky knih v mnoha jazycích

Stovky webových stránek v mnoha jazycích

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR DANMARK!
MOD BOLCHEVISM!

Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Stürmer Picture Book
The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Heilmann
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!